

Een avontuur van
DE PANJIR VAN OELIBAR

MAG IK EEN VRIENDJE?

RUBINSTEIN

Verhaal van Paul Moers & Ru de Groen
Illustraties door Maren Bruin

oit van het verre koninkrijk
Oelibar gehoord? Nee?
Nou daar woonde een jongen.
Niet zomaar een jongen, maar de *Panji*.
Wil je weten wie dat is?

Al eeuwen wordt de oudste zoon van de koning van Oelibar, de Panjir genoemd. Daar kan niemand iets aan doen. Ook de Panjir niet. Zelf had hij liever *Jan* geheten. ‘Jij wordt later de baas van Oelibar,’ sprak zijn vader. ‘En dan krijg je alles wat je wilt.’

‘Ik wil wel een vriendje,’
zei de Panjir.

‘Dat kan niet,’ zei zijn vader,
‘vriendjes ruiken naar buffelmelk.’
‘Maar een vriendje...’ zei de Panjir.

‘Nee, geen vriendje,’
zei zijn vader beslist.

'Je kunt een lakei nemen.
Of een fiets met een gouden stuur.'
'Waarom?' vroeg de Panjir.
'Je moet binnenkort naar school.
Je moet wel kunnen lezen en schrijven.'
'Echt?' vroeg de Panjir.
'Ja, jij wordt later de baas van Oelibar.'
'Dat zei u net ook al,' zei de Panjir.

Maar een fiets!
Dat leek hem wel wat.

Wat is dat nu? dacht de Panjir een uurtje later.
Daar liep al een lakei, met een fiets aan de hand.
Zo'n lange stijve met een deftig gezicht.
Die komt vast voor mij, dacht hij.

'Dag lakei, ik kan niet fietsen,'
zei de Panjir.
'Oefenen, oefenen, oefenen,'
zei de lakei.
'Wilt u maar opstappen,
Uwe Panjir.'

De lakei stond er vertwijfeld
bij te kijken, want wat
de Panjir ook probeerde...